16/05/2020

Саопштење Епископа нишког Г. Г. Арсенија поводом хапшења Епископа Јоаникија

Не чинити, већ трпети зло – то је истинска надмоћ!
Св. Јован Златоусти

Са великом тугом и болом, и као наново отварање тек примирене ране на многим искушењима и нападима изнуреном телу Цркве Христове, која са својим народом тек што је прошла Голготу пандемије и скромно прославила небоземну васкрсну Победу Христову, на сами дан Преполовљења педесетодневног празновања Васкрсења Христовог, као „со на рану“ примили смо узнемирујућу вест о незаконитом, дрском и у пилатовско-првосвештеничком стилу ноћном хапшењу и задржавању у притвору Његовог Преосвештенства Епископа будимљанско-никшићког г. Јоаникија и осморице часних и честитих свештеника његове епархије. Невероватно нам је и непојмљиво да једна светосимеоновска и светопетровска, световасилијевска и његошевска Црна Гора, закриљена ромејско-византијским двоглавим орлом „симфоније Цркве и Државе“ на своме грбу, поникла на античком

хришћанском тлу, посејана крвљу јовановладимирском и заливана кроз векове крвљу и исповедништвом небројеног мноштва мученика и новомученика, како од турског мача тако и од братоубилачког ножа, негована најмудријим и најврлинскијим пастирима Цркве, израсла у савремену самосталну суверену и „демократску“ Црну Гору, у тренутку када би поучена својом историјом требала да рађа плодове мудре политике и владавине права, сада у освит XXI века пада пред искушењима тоталитаризма, прогона правде и правичности, утамничења савести и слободе говора, и хапшења истине и слободе вере, и прибегнувши гнусном малтретирању и понижавању непоколебивих носилаца и сведока ових бескомпромисних врлина какви су без поговора владика Јоаникије и око њега, свога пастира, окупљени свештеници и народ.

Једна таква Црна Гора предвођена тренутном влашћу неуморно уноси раздор и немир, ствара конфликт и цепа јединствено народно биће, покушавајући да „прекалеми“ свој истински и историјски идентитет на квазидемократско, псевдоевропско и назовиправдољубиво стабло личних интереса, незасите жеље за влашћу и богатством појединаца помрачене савести, при томе стављајући цео православни народ у Црној Гори, али и не само православни већ и сав правомислећи и правожелећи народ Божији, на сто своје похлепне хазардске игре на (не)срећу. Усудити се на хапшење верских лидера, епископа Цркве и свештенства у нашим очима расветљава право лице ових назови „бораца за правичну и демократску Црну Гору“. То је лице Ане и Кајафе који користе закон да правичношћу ухапсе праведност; то је лице књижевника и фарисеја који лажним сведоцима злоупотребљавају истину, изврћу је и „напумпавају“ да би је преставили као лаж; то је лице Јуде који зарад профита губи БОГатство; то је лице Пилата који политичким уступцима покушава да се додвори неизвесности; то је лице Ирода који избегава одговорност зарад лика праведника! Сва та лица помрачују нам лице Светог Василија кога су ови богољубиви људи, данас утамничени а тога дана њега прослављајући, жарко желели да постане лице истинске Црне Горе! Због свега овога, са жаљењем видимо да данас, у Преполовљењу своје Пасхе Христос, у лику Своје Цркве и њених пастира, опет пролази Голготу, и да је дан након својих „црногорских Цвети“ – Празника Светог Василија Острошког Чудотворца – Црна Гора ове године по други пут дочекала свој Велики Петак! Као да се данашње власти у Црној Гори труде да по својим злоделима надмаше прваке Нечастивог, стварајући од полиције – крвожедне легионаре, и од благочестивог народа обесправљену руљу за батинање! Кога штити та власт од народних доброжелатеља и молитвеника, хранитеља и путеводитеља; кога такви људи угрожавају ако ли не злоделатеље и

клеветнике, изгладнитеље и упропастводитеље народа?!

Црна Гора у Српској Православној Цркви има своју „старију сестру“ која се о њој старала од њених првих самосталних корака у средњем веку до њеног државног „пунолетства“ 2006. године. И поред тог осамостаљења не смемо никада заборавити да је баштина „обе сестре“ један исти народ. И ако једна „сестра“ пожели да се уда у европску фамилију само да би променила српско презиме, друга сестра ће је увек знати по њеном имену и волеће је ништа мање, и пред Богом упркос свему остаће доброжелатељ и старатељ, непресушни извор љубави, бриге и утехе целокупном православном народу те државе.

Црква је као плодна „сестра“ много пута постајала мајка, у својој двехиљадугодишњој историји изнедрила небројене државе храниви их млеком истине, правде и слободе. За разлику од ње, њена „млада сестра“ – држава Црна Гора – уместо да буде мајка свом народу све више почиње да личи на своје паганске претке и да као Кронос прождире своју децу.

Замишљени над овим речима и страхујући за будућност оног јединог светлог у Црној Гори, њене хришћанске, православне душе, овом приликом најенергичније протестујемо против насиља, слепе бахатости, јуридичког пуританства и лицемерне, књижевничко-фарисејске злоупотребе закона која је за резултат имала ево већ полугодишњи прогон Цркве Православне и њеног народа у Црној Гори, а која за свој врхунац као последње злодело има хапшење и држање у притвору владике Јоаникија и свештенства епархије будимљанско-никшићке. Овом приликом упућујемо јавни апел властима у Црној Гори за тренутно пуштање на слободу и престанак даљег прогона Цркве Божије и њених представника. Са свим свештенством, монаштвом и верним народом светоконстантиновске Епархије нишке, усрдно бивајући молитвом са вама у једној и непоколебивој свези вере и љубави, узносимо вапаје Богу тамо где други за молбе немају слуха.

Епископ нишки
АРСЕНИЈЕ

— mitropolija.com